

KYSTFORTET I MAUREVIKA

av Torkjell Nyberg

Våren 1941 kom tyskerne med 4 stk 10,5 cm Schneider-kanoner til Justøy. Kanonene ble satt på jordet ute ved bygdeveien, og mannskapene ble plassert i Bedehuset og Kringsjø. Offiserene tok seg plass i private hjem. Vi fikk en Hauptmann i bestestua, og 2 hester i stallen. Timmermann var oppasser for kapteinen og kusk. Granatene ble stablet i grisehuset vårt, mens kruttet i store blå dunker ble lagret like ved veien til Maurevika.

Når de hadde øvelse gikk granatene over hodet på oss, det gav en merkelig lyd. Men for en guttunge var det mer spennende enn det var skremmende.

Det var en entreprenør fra Grimstad, som stod for sprengning og bygging. Han hadde med seg mange folk fra Grimstad, men det var også noen fra Justøy som arbeidet her. Under tunnel-arbeide ble en skytebas drept, kanskje var det «sprang» i lunta.

Nokså snart fikk de ferdig kanonstillingene og flyttet kanonene. Og de første brakkene sto ferdige, og soldatene ble innkvartert. Men de fortsatte å sprengte og bygge helt til krigen var slutt. Fra 1943 var det Organisation Todt som overtok byggingen. De hadde 2 brakker ved bygdeveien. De hadde tyske ledere, og utskrevne norske arbeidsfolk.

Vi dyrket poteter og gulrot på jordene i Maurevika under krigen, jeg tror at hverken tyskere eller nordmenn noen gang «forsynte» seg.

Nokså snart satte tyskerne opp piggråd-sperring rundt hele festningen. Og i 1943 la de ned miner utenfor sperringen, da mistet vi mange mål jord. Personell-minene var små tre-esker med lokk på skrå. Når lokket ble tråkket ned – smalt det. Vi mistet flere sauer som hadde kommet seg inn på minfeltet. Pantzer-minene var mye større, som en riktig stor tallerken, med hank og tennsats midt på. Det var tyske soldater som tok opp minene sommeren 1945. De fortalte at de hadde mistet kamerater andre steder, men her lå minene slik kartene viste. Derfor ble alle funnet, og ingen drept.